

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Cobzac Elena și Timofti Vladimir

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Afanas Marin în numele inculpatului Pelin Andrei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 martie 2021 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Pelin Andrei XXXXX, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 27.10.2019 - 05.03.2021;
2. Instanța de apel : 05.04.2021 - 02.06.2021;
3. Instanța de recurs ordinar : 04.08.2021 - 20.10.2021.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 martie 2021, Pelin Andrei a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și s-a stabilit inculpatului pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 220 ore.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, inculpatul Pelin Andrei, la 09 martie 2019, la ora 00:15, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, neavând permis de conducere, contrar prevederilor pct. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009, conform căroră „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate” și cerințele art.33 alin.(1) lit. e) și alin. (3) lit. a) din Legea nr.131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, potrivit căror „conducătorul de autovehicul este obligat să cunoască și să respecte Regulamentul Circulației Rutiere”, aflându-se la volanul automobilului de marcă „XXXXX”, model XXXXX, cu n/î XXXXX și deplasându-se, în ograda blocului, pe intersecția străzii Chișinăului și străzii 31 august 1989, or. Cricova, mun. Chișinău, a fost stopat de către colaboratorii Inspectoratului Național de Patrulare. În cadrul verificării actelor, numitul Pelin Andrei a fost suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate

alcoolică, din care motiv a fost supus, la sensul giratoriu al or. Cricova, testării alcoolscoapice cu alcotestul DRAGER, drept urmare fiind constatată concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,66 mg/l, care potrivit art.134¹² alin.(3) Cod penal, se consideră stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, rezultatul care nu a fost contestat în timp de 2 ore după testarea alcoolscoapică, conform prevederilor art.13 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoapică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16 aprilie 2009.

Prin acțiunile sale, inculpatul Pelin Andrei a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Afanas Marin în numele inculpatului Pelin Andrei, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței contestate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea cererii de apel s-a indicat că Pelin Andrei a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, adică pentru conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate și nu deține permis de conducere.

Pelin Andrei vina nu a recunoscut-o din motiv că nu a comis o asemenea faptă și în general nu a condus automobilul niciodată în viață.

Probele administrate în cadrul urmăririi penale nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Apreciind declarațiile martorilor, în cumul cu celelalte probe administrate pe cauza penală, apărarea a constat că inculpatul nu este vinovat, respectiv probele administrate nu demonstrează comiterea infracțiunii de către ultimul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, a fost admis apelul avocatului Afanas Marin în numele inculpatului Pelin Andrei, casată sentința primei instanțe inclusiv din alte motive și a fost pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Pelin Andrei, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, a fost liberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de atragere la răspundere penală.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a reținut, că prima instanță a apreciat probele corespunzător și justificat a considerat că Pelin Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că deși inculpatul Pelin Andrei la urmărirea penală cît și în cadrul ședinței de judecată vina nu a recunoscut-o, culpa acestuia în comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat se confirmă prin probele ce vor fi analizate infra: declarațiile martorului Șolopa Iurie și declarațiile martorului Ivanov Victor.

În cadrul cercetării judecătorești, cât și în ședința instanței de apel, au fost cercetate mijloacele de probă și procedee probatorii administrate în faza de urmărire penală ca:

- procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 09 martie 2019, potrivit căruia conducătorul auto Pelin Andrei, la 09 martie 2019, a fost supus alcotestului cu aparatul „Drager” concentrația alcoolului în aerul expirat fiind stabilită de 0,66 mg/l (f.d. 14);

- procesul-verbal cu privire la contravenție din 09 martie 2019, potrivit căruia în privința lui Pelin Andrei a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 231 alin. (2) Cod contravențional, pe faptul conducerii mijlocului de transport de către conducătorul auto care nu avea permis de conducere sau dovada înlocuitoare, fiind aplicată amenda în sumă de 30 u.c. (f.d. 15);

- tichetul alcotestului „Drager” nr. 2130 din 09 martie 2019, potrivit căruia conducătorul auto Pelin Andrei a fost supus testării alcoscopice, fiind stabilită concentrația alcoolului în aerul expirat de 0,66 mg/l. Potrivit ordonanței din 10 aprilie 2019 tichetul „Drager” a fost recunoscut și atașat în calitate de mijloc material de probă (f.d. 10-11);

- procesul-verbal de ridicare din 29 martie 2019, potrivit căruia de la cet. Ivanov Victor a fost ridicat un CD-R cu înregistrări video (f.d. 23);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 12 aprilie 2019, și anume a unui CD cu înregistrări video (f.d.24);

- disc CD-R, cu înregistrarea video a discuției între colaboratorii de poliție și Pelin Andrei, potrivit căreia Pelin Andrei descrie faptul conducerii mijlocului de transport (f.d. 26);

- procesul-verbal de confruntare din 09 aprilie 2019, efectuat între martorul Șalopa Iurie și bănuitul Pelin Andrei, potrivit căruia părțile au menținut depozițiile oferite la 29 martie 2019 și respectiv 20 martie 2019. Totodată, martorul Șalopa Iurie, în prezența bănuitului Pelin Andrei, a declarat că anume acesta se afla la volanul automobilului de model „Xxxxx” cu n/î XXXXX, precum și că automobilul se deplasa pe partea carosabilă a străzii din or. Cricova, mun. Chișinău (f.d. 41-44);

- procesul-verbal de confruntare din 09 aprilie 2019, efectuat între martorul Ivanov Victor și bănuitul Pelin Andrei, potrivit căruia părțile au menținut depozițiile oferite la 29 martie 2019 și respectiv 20 martie 2019. Totodată, martorul Ivanov Victor, în prezența bănuitului Pelin Andrei, a declarat că anume acesta se afla la volanul automobilului de model „Xxxxx” cu n/î XXXXX, precum și că automobilul se deplasa pe drumul secundar spre strada centrală din or.Cricova, mun.Chișinău (f.d. 45-47);

- certificatul nr. 120/1754 din 28 martie 2018, ce atestă dreptul ofițerului de patrulare, inspector Șalopa Iurie, de a se folosi de aparatul pentru testarea alcoscopică de tip „Drager 6810” (f.d. 16);

- buletin de verificare metrologică nr. 3.5.49-700 din 30 martie 2018, potrivit căruia se atestă faptul că Alcotestul nr. 6810 este admis spre utilizare (f.d. 17).

Instanța de apel, apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le-a apreciat ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente și utile, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile martorilor și a indicat indubitabil la faptul că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere.*

Instanța de apel a menționat că argumentele apărării în partea în care s-a invocat necesitatea achitării inculpatului Pelin Andrei de la comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat nu pot fi reținute ca întemeiate.

Astfel, probele administrate și analizate de instanță au indicat că Pelin Andrei a săvârșit intenționat fapta social periculoasă - conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere.

În speță, inculpatul Pelin Andrei a săvârșit infracțiunea, fiind în stare de ebrietate cu concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,66 mg/l, ce constituie grad avansat.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele apărării în partea în care se invocă că colaboratorul de poliție nu avea dreptul să efectueze testarea alcooscopică cu aparatul Drager, or, conform pct. 9 din Hotărârea cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcooscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei nr. 296 din 16.04.2009 (în vigoare 24.04.2009), Monitorul Oficial nr.80-81 art.347 din 24.04.2009 - testarea alcooscopică se efectuează de către persoanele abilitate în acest scop (angajații Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției, lucrătorii medicali, inspectorii „Controlului treziei” și alții), instruite în modul stabilit și cu respectarea regulilor și normativelor sanitaro-epidemiologice în vigoare în conformitate cu instrucțiunile aprobate în acest sens.

De asemenea, potrivit pct. 13 al hotărârii cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcooscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei nr. 296 din 16.04.2009, persoana testată alcooscopic, care nu este de acord cu procedura testării, funcționarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoțită de angajatul Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției la cea mai apropiată instituție medicală abilitată, dar nu mai târziu de 2 ore după testarea alcooscopică.

La caz, în situația în care inculpatul Pelin Andrei nu era de acord cu testarea alcooscopică, urma să conteste rezultatul.

Subsecvent, instanța de apel a reținut că infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, prevede sancțiunea maximă, închisoare de pînă la 1 an.

Astfel, infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, fiind raportată la art. 16 din Codul penal, este considerată o infracțiune ușoară.

Conform art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, termenul de prescripție este de 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Totodată, potrivit art. 60 alin. (4) Cod penal, cursul termenului de prescripție se întrerupe dacă în perioada acestuia se săvârșește o nouă infracțiune pentru care poate fi aplicată pedeapsa cu închisoarea pe un termen mai mare de doi ani.

Prin aceasta se are în vedere că se pierde beneficiul timpului scurs pînă la comiterea celei de-a doua infracțiuni, moment care începe să curgă de la începutul primului termen de prescripție.

Iar, conform prevederilor art. 60 alin. (5) Cod penal, prescripția se suspendă, dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecata prin schimbarea domiciliului, actelor de identitate etc. Într-o asemenea situație timpul suspendării prescripției nu intră în termenul de prescripție, iar curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau al autodenunțării.

În această situație termenul de prescripție pentru prima infracțiune începe să curgă simultan cu cel de-al doilea termen de prescriptive, iar prescripția se calculează pentru fiecare infracțiune separat.

Prin urmare, în speță instanța a reținut că Pelin Andrei a comis ultima acțiune componentă a infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin.(1) Cod penal, la data de 09.03.2019, prin urmare, instanța de apel a relevat că deși inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin.(4) Cod penal, care constituie o faptă prejudiciabilă prevăzută de Legea penală, pasibilă de răspundere penală, inculpatul urmează a fi liberat de pedeapsa penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragere la răspundere penală.

Aferent circumstanțelor descrise supra, ținând cont că în speță a fost identificat un temei de liberarea de pedeapsă pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin.(1) Cod penal, instanța de apel a considerat că apelul depus urmează a fi admis din alte motive, cu casarea sentinței, inclusiv din oficiu.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești declară recurs ordinar avocatul Afanas Marin în numele inculpatului Pelin Andrei, în termen, prin care, invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a hotărârilor contestate, rejudecarea cauzei și să fie pronunțată o nouă hotărâre, prin care inculpatul Pelin Andrei să fie achitat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, dat fiind faptul că în acțiunile lui nu există fapta infracțiunii imputate și fapta n-a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat motive similare ca și în

cererea de apel descrisă la pct. 3 al prezentei decizii și la f. d. 191-216, vol. I, suplimentar invocând că instanța de apel n-a luat în considerație toate circumstanțele și motivele expuse de apărător, ceea ce a condus la adoptarea unei decizii neîntemeiate și ilegale și anume instanța de apel s-a atârnat superficial față de argumentele prezentate de avocat și inculpat, fapt care a determinat aprecierea injustă a probelor și recunoașterea ilegală a inculpatului, vinovat în comiterea infracțiunii imputate.

6. Procurorul prin referința depusă asupra recursului declarat de către avocatul Afanas Marin în numele inculpatului a solicitat inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale. Procurorul a menționat că instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Totodată, procurorul reține că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelantului și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

7. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:*

Potrivit prevederilor art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal de asemenea menționează că, temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin.(2) art.427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs subliniază că, potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Potrivit conținutului recursului, recurentul invocă un prim temei de drept pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Colegiul penal raportând temeiul invocat de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul avocatului Afanas Marin în numele inculpatului, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui Pelin Andrei în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul Pelin Andrei, martorii Șolopa Iurie și Ivanov Victor, a cercetat actele cauzei, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, argumentând clar de ce au fost considerate veridice declarațiile acestor participanți care, coroborate una cu alta, au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, referitor la existența elementelor constitutive ale infracțiunii, a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414, 417 alin.(1) pct.7), 8) Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului Pelin Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, fiind stabilite în acțiunile acestuia toate elementele constitutive ale *conducerii mijlocului de transport de o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere*. Instanțele, reieșind din probele administrate în cauză, și anume declarațiile martorilor sus menționați, cert au constatat că, inculpatul a comis infracțiunea imputată, părțile dând declarații în condițiile libertății de voință și conștiință, acestea reflectă adevărul cunoscut de ei și nu au fost date în sensul de a-l acuza pe inculpat pe nedrept.

Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității,

veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, inclusiv vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Argumentul invocat de către avocat precum că *colaboratorul de poliție nu avea dreptul să efectueze testarea alcooscopică cu aparatul Drager*, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și declarativ, instanța de apel expunându-se argumentat asupra acestui argument la f. d. 236-237, vol. I.

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției, cu privire la liberarea de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de atragere la răspundere penală, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală, reieșind și din faptul că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Faptul că instanța de apel nu a apreciat probele în modul solicitat de autorul recursului, nu constituie motiv de a afirma că instanța de apel a pronunțat o hotărâre nemotivată. Mai mult, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanței, Colegiul penal își însușește argumentele enumerate în decizia instanței de apel, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, a statuat în pct.37 că art.6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19.04.1994, pct.61). Cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

La fel, recurentul a invocat și temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de avocatul Afanas Marin, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea inculpatului pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând să fie achitat inculpatul Pelin Andrei, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, nefiind dovedită vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate, considerând că învinuirea adusă acestuia este ilegală și artificială.

La acest capitol Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive

ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal constată că, instanța de apel, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul și martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului Pelin Andrei în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra vinovăției lui Pelin Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Astfel, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului Pelin Andrei, inclusiv vinovăția acestuia, iar argumentele recurentului, precum că faptele lui nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, instanța de apel și-a motivat eficient soluția, respingând versiunea apărării privind nevinovăția inculpatului.

Argumentul apărării precum că, *„rechizitoriul pe cauza dată urmează a fi apreciat critic, deoarece nu confirmă vinovăția inculpatului Pelin Andrei”*, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și declarativ, care nu are un careva suport și contravine probelor cercetate în cadrul procesului penal și este invocat cu scopul de a evita răspunderea penală a inculpatului Pelin Andrei pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, or, potrivit declarațiilor martorilor Șalopa Iurie și Ivanoc Victor, date sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală, conform art. 313 Cod penal, care au fost aceleași pe tot parcursul judecării cauzei, aceștia au declarat că: *„anume Pelin Andrei era la volanul automobilului de model XXXXX în stare de ebrietate și că nu deținea permis de conducere”* (f.d.20-21, vol. I).

Totodată, Colegiul penal reține contradictoriu argumentul avocatului precum că declarațiile martorilor Șalopa Iurie și Ivanov Victor, or acest argument a fost verificat și motivat respins de instanța de apel la pct. 15-17 din decizie, fiind excluse orice dubii privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Colegiul penal conchide, că instanța de apel, întemeiat a dat apreciere critică declarațiilor inculpatului, considerându-le drept intenția acestuia de a se eschiva de răspundere penală, or, acestea au fost combătute prin cumulul de probe cercetate în ședința de judecată în apel, fiind apreciate toate probele coroborate în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Prin urmare, concluziile și motivările instanțelor judecătorești inferioare referitor la vinovăția inculpatului Pelin Andrei sunt legale și întemeiate.

Colegiul penal mai constată că versiunea apărării și declarațiile inculpatului precum că, acesta n-a comis infracțiunea imputată sunt nefondate și se combat prin

probele cercetate și apreciate în instanța de apel și în special prin înregistrarea video a discuției între colaboratorii de poliție și Pelin Andrei, potrivit căreia Pelin Andrei descrie faptul conducerii mijlocului de transport (f. d. 26, vol. I), unde ultimul în calitate de bănuț a relatat că *„a băut 1 kg de rachiu în 5 oameni și 1,5 l de vin..., era în dvor și pentru prima dată în viața lui a apăsat pe gaz, tormoz la mașină, el nu are nici permis, nu are nimic, pur și simplu a vrut să o zăvodească și să pună oleacă de muzică, pur și simplu moșul său l-a învățat cum să pornească mașina cum să meargă și el a scăpat-o oleacă de sub control și s-a dus la vale...”*.

Colegiul penal reține că, instanța de apel s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate în instanța de apel de către avocatul Afanas Marin în numele inculpatului, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, recursul, în situația respectivă, este declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de apel, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Argumentele recurentului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Consecvent, Colegiul penal menționează că reiterarea de către instanța de recurs a alegațiilor instanței de apel în partea contestată de către recurent, în contextul expus, este inoportună or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

În sensul celor invocate, Colegiul penal va ține seama și de jurisprudența CEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, dat fiind că, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda), din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului Pelin Andrei.

Complementar, Colegiul menționează că temeiul invocat de recurent, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului faptic a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea vădită a legislației procesual-penale și prevederilor art.4 alin.(1) din Protocolul nr. 7 a Convenției Europene, cu referire la ignorarea jurisprudenței Curții

Europene a Drepturilor Omului, considerându-le declarative și nerelevante pentru speța dată, decizia instanței de apel fiind corect motivată.

Coroborând cele expuse, Colegiul penal apreciază că, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor art.394 Cod de procedură penală, este bine argumentată, motivată, fiind legală și întemeiată, și astfel nu se constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Afanas Marin în numele inculpatului Pelin Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Pelin Andrei XXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **26 noiembrie 2021.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Cobzac Elena

Timofti Vladimir